

можѣла да сѣ оутѣши заради дѣтѣ то си, и като гò держала въ рѣцѣ те си, видѣлаго каквò се соживова и ѡживѣло, и чѣла че се крестилъ мѡжатъ и, и щѣли да го оубѣятъ. Зѣла дѣтѣ то и ѡишла при сѡдіа та, и видѣли дѣтѣ то живо и прославили Бòга, и пѡснали татко мѡ, негò оубѣили, и сѣчки те глѣдали че имало дѣтѣ то на гѣрло то знáкъ (нишáнъ) гдѣго закълъ, познавалосе рáната, и тòе заради оуберѣнѣе то що сѣе сотворило чѡдо. Їòше сѣ благодѣлнѣе то на некѣсна та царѣца, дáдесе благодáтъ надѣтѣго, тá продѡмало прáво и чѣсто, като надвáесетъ гòдинъ совершѣнъ мѡжъ, и говорило сѣ голѣмъ глáсъ, сѣрѣчь, выкало: мáти мѣлости, и всáкѣа оутѣхи дѣва Богорòдица Марѣа, воскресѣ ме вѣрѣ ради родѣтели моѣхъ, во посрамлѣнѣе нечестивѣхъ їѡдѣевъ, що не прѣиматъ Бòжѣе то вочеловѣченѣе: то вá чѡха òнѣа, кой то былѣ тамъ, и заплакалѣ ѡ рáдость, и слáвилѣ Бòга и Богорòдица. А отѣцъ на дѣтѣ то послѡжилъ вогомáтери, догдѣ былъ живъ, и написалъ много кнѣги протѣвѣ єврѣите, и много повѣрѣвали во Хрѣстá заради негò, и дѣтѣ то былò много вогòбгòдно, и сѣчки те чѣсто живѣлѣ, и ѡишли во вѣчна рáдость, сѣ молѣтва та Богомáти.

Ч ѡ Д О 33.

Ѡ оукрѣплшеся ѡ колѣзни и стáрости, и въ крѣпость юноши пришѣдшѡ.

Во Вритáнѣа, имало єдѣнъ монахъ добродѣтеленъ въ єдѣнъ монастырь, имáлъ голѣма любòвь на пресвѣтáа Богорòдица, и ѡпочѣталъ, и сѣки пѣтъ, когáто слѡшалъ имѣ то на пресвѣтáа Богорòдица, или сáмъ да бы четáлъ Марѣе, или Богорòдице дѣво, рáдѡйся, поклонáлсе на колѣна до землѣ тòй вѣрнѣй, и що лѣвилъ Богомáтере, когá